

55. TÜRKİYE JEOLOJİ KURULTAYI 11-15 Mart 2002 Tarihleri Arasında Gerçekleştirildi.

Kurultay Düzenleme Kumulu Başkanı Prof. Dr. Engin Meriç'in Kurultay Açılış Konuşması

Prof. Dr. Engin MERİÇ
İstanbul Üniversitesi Jeoloji Mühendisliği Bölümü

Sayın Milletvekili, Sayın Müsteşar, Sayın Genel Müdürler, Sayın Misafirlerimiz ve Değerli Meslektaşlar,

By gün 11 Mart 2002 Pazartesi günü, Türkiye Mühendisler ve Mimamlar Odası, Jeoloji Mühendisleri Odası Başkanlığınca düzenlenmiş olan 55. Türkiye Jeoloji Kurultayı'na hoş geldiniz. 42 yıldır mesleğim içinde olan bir kişi olarak 55. kez gerçekleştirilen bu kurultayda sizlerle birlikte olmamın mutluluğunu yaşıyor ve 5 gün sürecek olan toplantılarda başarılar ve güzel günler diliyorum.

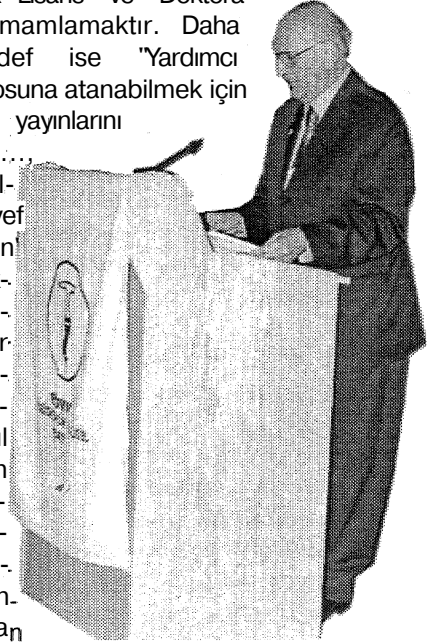
Ben konuşmamda mesleğine 40 yılı aşkın bir süre hizmet veren Ye 4'üniversitedeki Jeoloji Mühendisliği! bölümlerimde görev almış bir öğretim üyesi olarak üniversitelerimizin ve özellikle jeoloji eğitimi verem üniversite ile fakültelerimizin bolluğuna değinerek, çok sayıda öğrencinin, yani; yeni meslektaş adaylarımızın öğrenilin gördüğü 22 üniversite sie 24 fakülte-de yeterince eğitim verebiliyor muyuz, örgün ve ikinci öğretim kontenjanları ile birlikte her yıl üniversitelere alınan 1285 Jeoloji Mühendisi'ne ülkemizin ihtiyacı olup olmadığı konularına eğilmek istiyorum.

Üzerinde durulması gereken ' en önemli konulardan biri, ülkemizde varolan 69 devlet ve vakıf üniversitesi ile TÜBİTAK, Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü ve İzmir Yüksek Teknoloji Enstitüsü'nde görev yapan öğretim üyesi sayısıdır, Milli Eğitim Bakanlığım verilerine göre' 2000-2001 öğretim yılında bu kurumlarda 8,960 profesör, 5.552 doçent ve 11.573 yardımcı doçent görev yapmaktadır. Toplam öğretim üyesi sayısı ise 26.105'dir. Günümüzde by sayının çok daha fazla olduğu bir gerçektir, Yine mevcut bilgilere göre 72 kuruluşla görevli genç ve tecrübeli bilimi adamlarımız 2001 yılında SCfye giren dergilerde 6,393 yayın yapmışlardır. Geçmiş yıllara göre yayın sayısında oldukça hızlı bir artış gözlenmiş ise de, mevcut öğretim üyesi sayısına göre bu oran çok düşüktür. Yalnız şunu belirtmek isterim ki, öğretim üyesi ve

yardımcılarınca gerçekleştirilen yayımların sadece SCI'ye giren dergilere bağlı kalmaması gerekir. SCI dergileri hariç yurtdışı diğer bilimsel dergiler ile ülkemizde yayınlanan saygın bilimsel dergilerde yapılmış olan yayınlar asla göz ardı edilmemelidir, Yani ölçek sadece SCI Ve giren dergiler olmamalıdır.

Şimdi madalyonun diğer yüzünü çevirelim. SCI, SCI dışı yabancı dergiler ile ulusal bilimsel dergilerde yapılan yayınlarda yukarıda değindiğimiz 26.105 kişinin payı ne kadardır? Aslında üniversitelerimizde görevli öğretimi üyelerini yansıtan bu sayıyı: daha da yükseltmemiz gerekir. Çünkü, henüz yardımcı doçent olmamış genç araştırmacılar tarafından da çok sayıda araştırma ve yayın yapılmaktadır. Keza 2001 yılında SCI dergilerinde yayınlanmış olan 6.330 yayında bu genç araştırmacıların payının oldukça fazla olduğu inancındayım. Çünkü, üniversitelerde göreve başlayan genç bir araştırma görevlisi için birinci amaç "Yüksek Lisans" ve "Doktora" tezlerin i tamamlamaktır. Daha sonraki hedef ise "Yardımcı Doçent" kadrosuna atanabilmek için araştırma ve yayınlarını çoğaltmaktır...

YÖK'ün kurulduğu 1982 vef bunu izleyen ilk yıllarda dok-torasını ta-mamlayan bir genç bilim a-damı adayı, a-radan üç yıl g e ç m e d e n yardımcı doçent kadrosu-na atanamaz-dı. YÖK taralı-n dan oluştu m la n

bu yönetmelik yine YÖK tarafından kısa sürede delindi ve iş çığırından çıktı.. Bunu izleyen dönemde, doçent unvanını alabilmek için üniversite çalışanlarının oldukça büyük bir başarı göstermeleri gerekmektedir. Son hedef olan "Profesör"¹¹ unvanına hak kazanabilmek için yine fazla çalışma zorunluluğu vardır. İşte bundan sonraki durum nedir? Ülkemiz üniversitelerinde görevi¹² bulunan yaklaşık 9.000 profesör, çalışmalarına aynı hızla devam etmiş olsalardı 2001 yılında SGI'ye giren dergilerde yayınlanmış olan makale sayısı 6.330'un çok ama pek çok özerinde olurdu. O¹³ halde gerçek şudur ki, profesör unvanı kazanıldıktan sonra bilimsellik hemen hemen bitmektedir., Şayet 6.330 bilimsel yayını hazırlayan kişilerini akademik unvanları belirlenirse, .by sayıda profesörlerin en düşük paya sahip oldukları ortaya çıkacaktır.

Üniversiteler ile ilgili bir diğer konu, pek çok kuruluştaki gözlemlendiği üzere bölüm başkanlarının mutlak hakimiyetlerini sürdürmek amacı ile bölümünde bir başka profesör kadrosunu açtırmaması veya açılmasını engellemesidir. Bir başkası ise adeta bir kangren gibi üniversite toplumunu saran "Ek Ders" konusudur. Akademik rütbeleri ne olursa olsun, öğretim üyeleri ek ders pastasını! belli kişiler arasında paylaşmak istedikleri için yeni kadrofann açılması ve yeni elemanların gelmesini istememektedirler. Dolayısıyla öğretim üyelerine liyakatlarına göre günümüz koşulları için gereken ve günümüz ücretlerinden farklı bir maaş ödenerek ek ders konusunun üniversitelerden kaldırılması gerekmektedir, Yine önemli konulardan biri üniversitelere siyasetin girmiş olması, bazı üniversite ve fakültelerde belli bir parti görüşüne sahip olmayan kişilerin asla o bölümlere alınmamasıdır. Özellikle Anadolu üniversitelerinde bu gibi konuların örneği çoktur. Önemli bir konuda üniversitelerde rektörlük ve dekanlık sürelerinin iki dönem olarak sınırlanmasına karşı,, Bölüm Başkanlığı ve Anabilim Dalı Başkanlığı gibi idari görev süreleri hakkında hiçbir sınır olmamasıdır, 3-4 dönem bölüm başkanlığı yahut anabilim dalı başkanlığı yapanların ve hatta tekrar seçilmesi için imkanları araştıranların varlığı bilinen bir gerçektir. Dolayısıyla YÖK tarafından bu konuların en kısa sürede dikkate alınması, fakat yeni açılan ve Anadolu'nun belli imkanlardan mahrum bölgelerinde kurulan üniversitelerde ise mutlak suretle bölge farkı ücretinin ödenmesi gereğinin uygulanması şarttır.

Son günlerde öğretim üyeleri ile ilgili iki konu gündemdedir. Bunlardan biri doçentlik jürilerinde görev alacak profesörlerin belirlenmesi, ikincisi ise öğretim üyelerinin aylık ücretleri idi. Üniversiteler Arası Kurul Genel Sekreterliği nedense jüri üyesi olan profesör sayısını açıklamaktan kaçındı. Fısıltı ihaberferine göre bu sayı mevcudun % 15'i civarında imiş. 9.000 profesörün varlığına karşılık 1.350, yaklaşık 1.500 profesör jüri üyesi olabilme özelliğine sahipmiş. O halde geri kalan 7.500 profesör nasıl bu unvanı almış? Bu sonuç üzerinde durulması gerekeni önemli bir konudur. Keza bu gibi kişiler istenilen yüksek ücreti almaya hak kazanmış mıdır? Tabi iki hayır. Eğer bizler gerçekten "Hoca" özelliğine sahip isek bu ücret hakkımızdır. Ama değil! isek, böyle, bir istekte bulunma hakkımız yoktur. Keza, ülke genelinde profesörlüğe yükseltme jürilerinde görev alacak kişilerin belirlenmesi için de aynı sistemin uygulanması gereklidir. Bu üniversitelerimizin geleceği açısından üzerinde önemle durulması gereken çok önemli bir konudur.

Şayet YÖK tarafından her yıl öğretim üyelerinden istenilen yıllık faaliyet raporları ayrıntılı bir şekilde değerlendirilir, .gerek ulusal ve gerekse uluslararası dergilerde yayınlanmış olan bilimsel çalışmaların, Dr. Araştırma Görevlisi, Yardımcı Doçent, Doçent ve Profesör -olarak ayrı ayrı değerlendirilmesi, yapılırsa, bilimde en büyük rütbe olan Profesör unvanını almış kişilerin bilimsel özellikleri netlik kazanır. Dolayısıyla kimin Doçentlik ve Profesörlük jürilerine girebilme ve kimin yüksek ücret alabilme hakkı olduğu açık bir şekilde ortaya çıkmış olur.

Bir süredir hükümet yetkilileri tarafından öğretim üyelerine ödenmesi gereken ücret konusunda bazı fikirler ileri sürülmektedir. Bunlardan biri 2001 yılında İstanbul Üniversitesi'nin açılış töreninde Milli Eğitim Bakanı Sayın Metin.Bostancıoğlu tarafından ortaya atılan "Performansa göre" aylık düşüncesi! idi. Yine, aynı düşünce bir süre önce Devlet Bakanı Sayın Kemal Derviş tarafından da ileri sürüldü., Birkaç gün önce ise üniversite öğretim üyelerinin ücretlerinde bir iyileştirme yapıldığı haberi güncellik kazandı. Bu ücret artışı şimdilik yalnızca Profesör ve Doçentler içinmiş. Yardımcı Doçent ve Araştırma Görevlileri neden devre dışı bırakıldı!? Konuya olumlu olarak yaklaşırsak, amaç yardımcı doçentleri biran önce Doçent unvanını almaya yönlendirmek olabilir. Fakat, eğitim yükünün büyük bir bölümünü üstlenen yardımcı doçentler ile geleceğin öğretini! ü-

yeleri olacak araştırma görevlisi genç elemanların ücretlerinin arttırılması konusunda gereken işlemlere biran önce başlanması gerekmektedir..

Konuyu günümüzde çok kullanılan "eşit işe eşit ücret" ifadesine gelelim ve "eşit ücrete eşit iş" olarak ters çevirelim. İşte o zaman Prof. Dr. Sayın Metin Balâ'nın ileri sürdüğü şekilde "başarıya göre ücret" sistemi ortaya çıkar ve ücretler bu özelliğe göre belirlenir. Bu konuda uzun bir zaman alacak ve emek harcayacak bir durum söz konusu olamaz. Doçentlik Jürileri'ne girebilme hakkını kazanmış olan profesörlerin sayısı yetkililer tarafından gizli tutulmasına rağmen bellidir. Bu kişiler kesin bir şekilde bilimsel özelliklerini kanıtlamışlardır, Sonuçta bu özelliği kazanmış olan profesörlerin aylık ücretlerinde belli bir miktar artış yapılabilir. Dolayısıyla çalışan ve çalışmayan arasındaki fark kısmen de olsa belirginlik kazanır « Keza, bu öğretim üyelerinin sayısı çok fazla olmadığından, maddi açıdan bütçeye büyük bir yük getirmez.

Düşünülmesi gereken önemli bir diğer konu YÖK kurulduğunda Prof. Dr. İhsan Doğramacı tarafından ortaya konulan "Piramit Sistemi"¹¹ nin günümüzde tamamen tersine dönmüş olmasıdır. Yine aynı istatistiksel veriler ele alındığında ülkemizdeki 9,000 profesöre karşılık 18,000 doçent, 36.000 yardımcı doçent ve 72,000 araştırma görevlisi bulunması gerekmektedir. Güncel sayılar ile olması gereken arasında büyük bir uçurum bulunmaktadır. Halen 12.500 doçent ve 24.500 yardımcı doçent ile 45.000 araştırma görevlisi kadrosu açılmayacağına göre üniversitemizdeki profesör kadrosunun ne kadar abartılmış olduğu açıklık kazanmaktadır.

Dolayısıyla Üniversiteler Arası Kurul tarafından ülke genelinde, aynen "Doçentlik Jürileri"nde olduğu gibi "Profesörlük Jürileri"nde görev alacak kişilerinde bir an önce belirlenmesi, böylece hakkı olmayanların eş-dost desteği ile profesör unvanını alması engellenmelidir.

Konu ile ilgili olarak Prof. Dr. Metin Balcı tarafından Cumhuriyet Gazetesi tarafından haftalık olarak yayınlanan "Bilim ve Teknik" Dergisinde profesör kadrolarına atamada belirli kriterlerin konulması, 2 veya 3 farklı profesörlük kadrosu düzenlenerek, üst düzey kadrolarına araştırmacı bilim adamlarının atanması, kendilerine farklı ücret ödenmesi fikri ileri sürülmektedir. Keza Prof. Dr. A. M. Celal Şengör'ün dediği gibi üniversiteler lise gibi ders verilen ve bilgi aktarılan bir kurum değil, araştırma yapılan ve bilgi üretilen kurumlar olmalıdır.

Bunun dışında başkalarına ait çalışmalarını kendileri yapmış gibi gösterenler başta olmak üzere bilimsel geçmişleri oldukça karanlık olan, zaman zaman gazetelerde konu edilen, fakat ilgili makamlar tarafından önemsenmeyen ve sayıları ciddi bir boyuta ulaşan bu gibi kişilerin üniversitelerdeki varlığı ahlaki ve bilimsel açıdan ciddi bir sorun yaratmaktadır.

Tüm bu düşüncelerin ışığında TC Üniversiteleri'nde görev yapan profesörler gerek görevlerini yerine getirme ve gerekse bilimsel özelliklerine göre belli gruplara ayrılmaz ve kendilerine ödenen ücret buna göre ayarlanmaz ise üniversitemiz iz yerin de saymaya mahkumdur. Daha doğusu üniversitelerin bu tip kişilerden arındırılması şarttır. Keza, üniversitelerde bilimsel araştırmalara ayrıları bütçenin çok az olması, özellikle geleceğimizin

garantisi olan genç bilim adamı adaylarının araştırma yapmalarını zorlaştırmaktadır.

1960'lı yıllarda aylık ücreti 600 TL olan bir asistana, mesleğimiz gereği arazi çalışmaları için bir yaz mevsiminde fakültelerince 2.500 TL ödenebilmekte idi. Günümüzde genç çileri n aylık ücretinin 500.000.000 TL olduğu düşünülürse, bir yaz mevsiminde genç araştırmacıya 2.500.000.000 TL ödenmelidir. Fakat bugünkü koşullarda bütçe gereği böyle bir ödeme

ÜNİVERSİTE	FAKÜLTE	KONTENJAN		ÖĞRETİM ÜYESİ			TOPLAM
		ÖRGÜN	İKİNCİ	PROF.	DOÇ.	YRD.DOÇ.	
Ankara	Müh.	60	60	14	8	4	26
Cumhuriyet	Müh.	50	50	6	9	9	24
Çukurova	Müh.Mim.	50	50	7	5	5	17
Dokuz Eylül	Müh.	50	30	16	5	5	26
Erciyeş	Yozgat Müh.Mim.	30	0	0	1	0	1
Fırat	Müh.	40	0	3	5	11	19
Hacettepe	Müh.	60	0	7	13	7	27
İstanbul	Müh.	60	0	13	4	11	28
İ.T.Ü.	Maden	40	0	12	9	5	26
K.T.Ü.	Müh.Mim.	40	0	5	9	6	20
K.T.Ü.	Gümüşhane Müh.	40	0	0	0	3	3
Kocaeli	Müh.	50	50	2	0	8	10
Mersin	Müh.	30	0	4	4	5	13
Niğde	Müh.Mim.	30	30	1	0	6	7
Niğde	Aksaray Müh.	35	35	1	1	4	6
O.D.T.Ü.	Müh.	45	0	6	9	1	16
Osmangazi	Müh.Mim.	30	0	2	2	3	7
Pamukkale	Müh.	30	0	0	4	6	10
Selçuk	Müh.Mim.	50	50	6	2	11	19
S.D.Ü	Müh.Mim.	40	40	8	1	11	20
Yüzüncüyıl	Müh.Mim.	30	0	2	0	4	6
Akdeniz	Müh.	0	0	1	1	2	4
Onsekizmart	Müh.	0	0	1	0	5	6
Sütçüimam	Müh.	0	0	1	0	0	1
TOPLAM : 22	24	890	395	118	92	132	342

Tablo 1. Jeoloji Mühendisliği eğitimi veren üniversite ve fakültelerdeki öğrenci kontenjanı ile öğretim üyesi sayıları.

yapılmasına imkan yoktur.

O hâlde, üniversitelerimizde çalışan ile çalışmayan, koşam ile oturan arasındaki farkın biran önce ortaya konulması, *ülkemin* geleceği açısından yeni yetişen gençlerin yetersiz öğretim- üyelerinin eline düşmesinin engellenmesi, dolayısıyla üniversitelerde yeni bir reform yapılması gereklidir. Bunun zamanı gelmiştir, hatta geçmektedir»

Ülkemizde "Jeoloji Eğitimi" yapan üniversite ve fakültelere gelince; çoğumuzun çok iyi bildiği üzere Türkiye'de ilk jeoloji eğitimi 1933 yılında İstanbul Üniversitesi Fen Fakültesinde Biyoloji Bölümü içinde başlamıştır. Bunu izleyen dönemde, 1935 yılında Maden Tetkik ve Arama Enstitüsü'nün kurulması; ülkede Jeoloji konusunu ön plana çıkartmış, sonuçta aynı fakültede 1948 yılında bağımsız "Jeoloji Bölümü" kurulmuştur. Daha sonraki yıllarda Ankara Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi'nde

Jeoloji Bölümleri açılmış, dolayısıyla jeolojiyi meslek olarak seçenlerin sayısı artmıştır., 1970'li yıllardan sonra bu sayı hızlı bir şekilde artmaya başlamış» özellikle politikacıların geleceği hiç düşünmeden, oy kaygısı ile milletvekili oldukları il, hatta ilçelerde kurulan yeni üniversite ve fakültelerde "Jeoloji Mühendisliği" bölümlerinin açılması konusunda gösterdikleri çabalar sonucu bu gün ülkemizde 22 üniversiteye bağlı 24 fakültede söz konusu bölüm açılmıştır. Burada tek tesellimiz bunlardan Akdeniz Üniv., Onsekiz Mart Üniv. ve Sütçüimam Üniv. gibi üçüne henüz öğrenci alınmamış olmasıdır. Sonuçta,, 9 fakültede açılmış olan ikinci eğitim dahil, toplam 19 üniversiteye bağlı 21 fakültede; Ankara Üniv. (60+60), Cumhuriyet Üniv. (50+50), Çukurova Üniv. (50+50), Dokuz Eylül Üniv. (50+30), Erciyeş Üniv. Yozgat Müh Fak. (30+0), Fırat Üniv. (40+0), Hacettepe Üniv. (60+0), İstanbul Üniv. (60+0), İ.T.Ü. (40+0), K. T. İ. (40+0), Kocaeli Üniv. (60+50), Mersin Üniv. (30+0), Niğde Üniv.

(30+30) ve Aksaray Müh. Fak, (35+35), O. D. T. Ü. (45+0), Osmangazi Üniv. (30+0), Pamukkale Üniv, (30+0), Selçuk Üniv. (50+50), Süleyman Demirel Üniv. (40+40) ve Yüzüncü Yıl Üniv. (30+0) olmak üzere 2002 yılında açılan kontenjan miktarı 890+395 olarak toplam 1285 sayısına ulaşmıştır.

Ortada olan hakikat ülkemizin yılda 12:85 jeolojii mühendisine ihtiyaç olmadığıdır. Değinen kontenjan miktanna yukarıda adı geçen 3 üniversite dahil değildir ve bu üniversiteler öğrenci almaya başladığında yeni kontenjanlara bağlı olarak mezun sayısı daha da artacaktır. Az önce konu edildiği gibi halen 9 üniversite ve fakültede ikinci- eğitim verilmekte, bu şekilde kontenjan sayısı 395 olarak artmaktadır. İkinci öğrenimin- olduğu üniversiteler Ankara Üniv., Cumhuriyet Üniv., Çukurova Üniv., Dokuz Eylül Üniv., Kocaeli Üniv., Niğde Üniv.» Aksaray Müh. Fak., Selçuk Üniv. ve Süleyman Demirel Üniv. dir.

Şimdi konuyu halen eğitimi veren ve vermeyen bu fakültelerdeki öğretim üyesi miktarına getirelim., Profesör, Doçent ve Yardımcı Doçent, olarak Ankara Üniv. (14+8+4) olmak üzere toplam 26 öğretim üyesine sahiptir. Bu değerler sırası ile Cumhuriyet Üniv. (6+9+9) (24), Çukurova Üniv. ((7+5+5) (17), Dokuz Eylül Üniv. (16+5+5) (26), Erciyes Üniv. Yozgat Müh. Fak. (0+1+0) (1), Fırat Üniv. (3+5+11) (19), Hacettepe Üniv. (7+13+7) (27), İstanbul Üniv. (13+4+11) (28), İ. T. Ü. (12+9+5) (26), K. T. Ü. (5+9+6) (20), K. T. Ü. Gümüşhane Müh. Fak. (0+0+3) (3), Kocaeli Üniv. (2+0+8) (10), Mersin Üniv. (4+4+5) (13), Niğde Üniv. (1+0+6) (7), Niğde Üniv. Aksaray Müh. Fak. (1+1+4) (6), O. D. T. Ü. (6+9+1) (16), Osmangazi Üniv. (2+2+3) (7), Pamukkale Üniv. (0+4+6) (10), Selçuk Üniv. (6+2+11) (19), Süleyman Demirel Üniv. (8+1+11) (20), Yüzüncü Yıl Üniv. (2+0+4) (6) ve henüz öğrenci, almayan üniversiteler olarak Akdeniz Üniv. (1+1+2) (4), Onsekiz Mart Üniv. (1+0+5) (6), Sütçü İmam Üniv. (1+0+0) (1) öğretim üyesi bolunmaktadır. Görüldüğü üzere en fazla öğretim üyesi çoğunlukla İstanbul, Ankara ve İzmir gibi üç büyük şehirdeki üniversitelerde görev yapmaktadır. İstisna i tek örnek Cumhuriyet Üniversitesi'dir ve bunlara ait sayısal değerler 20'nin üzerindedir. Çukurova, Fırat, K. T. Ü., O. D. T. Ü., Selçuk, Süleyman Demirel üniversitelerinde ise bu değer 15-20 arasında değişmektedir. Diğerlerinde

ise 10 ve 10'un altındadır. O zaman şu soruyu sormamız gerekir, yeterince öğretim üyesi bulamadığımız bölümlere nasıl öğrenci alıyoruz ve bunları ne şekilde yetiştiriyoruz? Muğla ilimizde 25. Jeoloji Mühendisliği Bölümü'nün açılacağına söylentilerin duyduğu müz bu günlerde eğitim kadrolarının durumu gayet açıktır. İst. Üniv. Jeoloji Mühendisliği Bölümü'nde 28 öğretim üyesi varlığına karşılık 60+0 öğrenci alınırken, 10 öğretim üyesinin görev aldığı Kocaeli Üniv. Jeoloji Mühendisliği Bölümü'ne 50+50 öğrenci, 7 öğretim üyesi Niğde Üniv. Jeoloji Mühendisliği Bölümü'ne 30+30 öğrenci ve 6 öğretim üyesi Aksaray Müh. Fak. Jeoloji Mühendisliği Bölümü'ne 35+35 öğrenci nası alınabilmektedir? Bu üzerindeki durumu iması gereken çok önemli bir konudur. Genç meslektaşların yetişmeleri konusunda yeterince imkan sağlayamayacağımız bölümleri açmamalıyız. Biliyorum, bu sözlerim büyük tepki yaratacaktır, fakat burada belirtilen durumların hepsi bir gerçektir.

İkinci önemli konu ise tüm ülkemiz gerçeğinde olduğu gibi Jeoloji Mühendisliği eğitimi veren fakültelerde de profesör sayısının bolluğuna karşın doçent ve yardımcı doçent sayısının azlığıdır. Dolayısıyla YÖK kumcusu Prof. Dr. İhsan Doğramacı'nın ileri sürmüş olduğu "Piramit Sistemi" iflas etmiş durumdadır. Çünkü adı geçen bölümlerde 1x2x4 sistemine göre 1:18 profesöre karşı 236 doçent ve 472 yardımcı doçent olmak üzere toplam 826 öğretim üyesinin görevli olması gerekirdi. Böylece günümüzde öğrenci başına düşen yaklaşık 0.27 öğretim üyesine karşılık, durum yine yaklaşık olarak 0.64 olurdu. Bu düşünülmesi mümkün olmayan bir hayal ise de, hakikat olan şudur ki, Türkiye üniversitelerinde görev yapan profesör sayısında aşırı bir fazlalık bulunmaktadır.

Söylediklerime, daha doğrusu ortaya koyduğum bu durum ve düşüncelere birçok kişi tepki gösterecektir. Fakat bunların hepsi birer gerçektir ve bu acı gerçekleri kabullenip daha başarılı bir üniversite toplumunu yetiştirmek amacı ile bir önce işlemlere başlamalıyız. Çünkü üniversitemizin, "Doçent" ve "Profesör" unvanını bir kartvizit, çalıştıkları üniversiteleri ise bir vitrin olarak gören öğretim üyelerimden arındırılması gerekir.

Beni sabırla dinlediğiniz için hepinize teşekkür eder, saygılarımı sunarım.